

॥ खंड ०९ ॥

॥ भजनपाठा नं. १५ ॥

॥ सावंगा शब्द असलेले भजने व पाठे ॥

॥ सावंग भजने व पाठे चा संग्रह ॥

- ॥ सावंग आहे अगुचर । नित्य नामाचा होतो बा गजर ॥
 ॥ सावंग सोयंम् शब्दाचं । माहेर होय या भावीक भक्त जनांच ॥
 ॥ पहा या सावंग्याचे सुखः । जन्म-मरणाचे देहीचे हरतीन दुःख ॥
 ॥ अनामत वस्तु याहीचे । पाय नाही धरणीला ।
 अकाश मात अवधुत हंकार । सावंग्याशी आला ॥
 ॥ निरशुन्याहुन आले अवधुत । मिर्त लोकात ।
 सावंग पुरी अवतार धरला । अहीनाच्या ईथ ।
 सावंगपुरी दुकान लावले । नामाची पेठ ॥
 ॥ निरशुन्यावर विहीर खोदली । सावध होवुन सावध पाह्यी ।
 सावंगपुरी पाय लावला । सावध ज्योत या रायाची ॥
 ॥ निरशुन्यावर विहीर खोदली । कोण होता वनमाळी ।
 सावंग नगरी बाग लावला । लावुन सत्वाच्या केळी ॥
 ॥ सावंग्या नगरात आहे । अवतारांची भेट ।
 आहे अवतारांची भेट । सावंग्यात झालीसे मात ॥
 ॥ सावंग्यात झालीसे मात । उभा आहे कृष्ण/विठ्ठल नाथ ॥
 ॥ सावंग्यात झालीसे मात । आता आहे पुर्ण अवताराची भेट ॥
 ॥ सावंग्यात झालीसे मात । येथं आहे हरीनामाचा उल्हास ॥
 ॥ सावंग्यात झालीसे मात । ज्योतीचा प्रकाश आहे सदनित ॥
 ॥ सावंग्यात झालीसे मात । येथं उभी आहे जिवनकळ ज्योत ॥
 ॥ ज्योत भली हो ज्योत भली । उभा आहे ताळत ।
 ज्योतीचा अवतार कृष्ण देव । उभे सावंग्यात ॥
 ॥ पुर्ण अवतार उभा सावंगपुरी । निर्भय आहे या देवाची नगरी ॥
 ॥ साव आला सावंग्यावरी । डंका वाजे या भुम्मेवरी ॥
 ॥ साळुमाय आली सावंग्यावरी । डंका वाजवते या भुम्मेवरी ॥
 ॥ सिता जाणकी उचल पालखी । माय रूक्माई ।
 सावंगपुर नगर माझे माहेर होय बाई ॥
 ॥ सावंगपुरी देव नांदे । अन्जानाला देव गिण्यानं सांगे ॥
 ॥ सावंगपुरी नाम खडका । सिध्दाच्या मुखी आहे अग्नीचा भडका ॥
 ॥ सावंगपुरी नाम खडका । ऋषिकेशी आले । याहीची वाणी पैका ॥
 ॥ सावंग्यात एक ऋषि । अवघे तिर्थ याहीच्या पाया पाशी ॥
 ॥ सावंग्यात एक ऋषि । सदनित मजला घडते काशी ॥
 ॥ सावंग्यात ज्ञान गंगा । दोष पातक हे जातीन भंगा ॥
 ॥ विठोबा सावंग्यात आहे । त्याहीचे नाव या चौताळी आहे ॥
 ॥ विठोबा सावंग्याचा राजा । याहीला नमस्कार माझा ॥
 ॥ विठोबा उभे सावंग्यात । याहीला माझा दडंवत ॥
 ॥ पंढरपुर पुजेचं महेमान । सावंग्यामध्ये वाटतो हा साखर पान ॥
 ॥ पुढरपुर पुजेचं महेमान । सावंगपुरी हा देतो गा देणं ॥
 ॥ सावंग व-हाडात आहे । मध्ये देवाचं गरूड आहे ॥
 ॥ सावंग होय व्दारका । इथ नांदतो श्री कृष्ण सखा ॥
 ॥ अनामीकाच अमोघ घर । नाही पाहीलं कोणं ।
 सावंगपुरी कृष्णाजी वदला । चतुर्पती नाम ॥
 ॥ सर्वत्राच्या आधी भक्ती । पुनानं केली ।
 सावंग्या मध्ये हरी नामाची । ध्वज लावली ॥
 ॥ सावंग नगरी कंचन झाली । चतुर्पती नामाची ज्योत उजळली ॥
 ॥ कोरी भुम्मा जाणा । ईच्यावर अवतरले हो देवराया ॥

- ॥ आला सावंग्याचा राजा । तो धनीदेव/मायबाप/कैवारी होय माझा ॥
 ॥ आला सावंग्याचा राजा । तो भजन सांगे सदा ॥
 ॥ आला सावंग्याचा राजा । याशी सदोनित मुजरा आहे माझा ॥
- ॥ कोरी भुम्मा कोरा देह । कोरा कागद ।
 या को-या भुम्मेतुन निघाला । सिदाईचा वेद ॥
 ॥ कोरी भुम्मा कोरा देह । कोरा कागद ।
 जो कोणी नाश करन । त्याच्या कुडीला दोष ॥
 ॥ मेरूचं मंडयान सावंग अगुचर वस्ती ।
 अवतरले महाराज, वाणी सागंतली यवगाची/जगाशी ॥
 ॥ अलक्ष्य ज्ञान परंपार । परा वाचेचं होय हे ठिकाणं ॥
 ॥ परा वाचेच्या ठिकाणी । नांदते माझी तुरीया/तुर्या राणी ॥
 ॥ परा पश्चंती मध्यमा तिन । चौथी वैखरी, पाचवी अनुर्वाचा जाण ॥
 ॥ स्थूल सुक्ष्म कारण देही तिन ।
 चौथी महाकारण, पाचवी केवल्य/केवळ जाण ॥
 ॥ केवळ उभे सावंगपुरी । आमचा माथा याहीच्या चरणावरी ॥
 ॥ वैजावंती घातली माळ । हा देहीचा तारू/राजा/मालक होय ॥
 ॥ हाती पाळण्याची दोरी । राखन आहे हा देवराया श्रीहरी ॥
 गजर :- ॥ हाती पाळण्याची दोरी । झोका गेला लांब दुरी ।
 झर झरा उतरले हरी । सावंग पुरी ॥
 ॥ सावंग्या नगरात, कोण एक उतरला राजा ।
 झेंडा हे निशाण । त्याहीच्या जरीच्या पताका ॥
 ॥ सावंग/देवगाव नगरी । लभेद उतरला राजा ।
 झेंडा हे निशाण । त्याहीच्या अस्मानी ध्वजा ॥
 ॥ झेंडे दोहीकडे दोन । मध्ये उभे देव नारायण ॥
 ॥ अस्मानी ध्वजा मन लावुन भजा । तारू उभे देहीचे ।
 दिवस आला यवगाचा । सार्थक होईन आल्या जन्माचे ॥
 ॥ कानी आवाज ऐकला । म्हणुन म्या रस्ता सावंग्याचा धरला ॥
 ॥ याहो सावंग्याच्या राजा । उभा राहयजो या गोपाळच्या काजा ॥
 ॥ कृष्ण सावंग्याचा राजा । याहो महाराजा गोपाळच्या काजा ॥
 गजरे :-
 ॥ ऐक मानवा सांगतो तुला । नको विसरू हरी नामास ।
 जाय रे सावंगपुर । एक वेळ पाहय रे सावंगपुर ॥
 ॥ चला जावु सावंगपुरी । या भक्ताच्या माहेरी । द्युतांच्या नगरी ।
 इथ नांदतो हरी । हेच होय पुण्याची पायरी ॥
 ॥ सावंग्याचं राउळ सुर्यमुखी । आंगणी झेंडे डोलती ।
 सभामंडपी शकुन गर्जती..। याहीनं दवंडी देल्ली, नाम चतुर्पती ॥
 ॥ आंगणी वृंदावन । लावलं साळु मायेनं..।
 इथ रमलं देवाचं मन । जागा/भाव पाहुन ॥
 ॥ धन्य धन्य कृष्णाजी देवा । हे वाणी काढली तुवा ।
 तुया पायाचा धरला धावा..।
 माझी अरज आहे एवढी । पावन व्हाहो देवा ॥
 ॥ धन्य धन्य कृष्णाजी देवा । घडोघडी घडो तुयी सेवा । मागण हेही..
 या सोहंम् ज्योतीच्या ठायी । पुन्हा धर नरदेही ॥
 ॥ कृष्णा तुझी संगत । मला घडो बा सदोनित ।
 तुमची कळसुत्र कळ । कोणा नाही कळतं ॥
 ॥ तु सुखकर्ता तु दुःखहर्ता । सावंग्याच्या नाथा ।
 देवा अनामता, देवा अवधुता । तुमच्या चरणी माथा ॥
 ॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥